

MEGILAS ESTHER

AND COLORING BOOK

L'ILULI NISHMAS DOVBER BEN YEHUDAH LEIB

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו,
וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מִגְּלוּתָהּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, שֶׁעָשְׂתָה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ
בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, שֶׁהַחֵינּוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ
לַזְּמַן הַזֶּה:

- א וַיְהִי בַיּוֹם אֲחֻשׁוּרוֹשׁ הוּא אֲחֻשׁוּרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהַדּוֹ וְעַד-כוֹשׁ שִׁבְעַת יְעִשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה:
 ב בַּיּוֹם הַהוּם כְּשֶׁבֶת | הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּרוֹשׁ עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה:
 ג בְּשַׁנַּת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל | פָּרַס וּמְדֵי הַפְּרָתִימִים וְשָׂרֵי
 הַמְּדִינֹת לְפָנָיו:
 ד בְּהִרְאֹתוֹ אֶת-עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת-יְקָר תְּפָאֶרֶת גְּדוּלְתוֹ יָמִים רַבִּים שְׂמוֹנִים וּמֵאֶת
 יוֹם:
 ה וּבְמַלּוּאֹת | הַיּוֹם הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעַם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמַגְדוֹל
 וְעַד-קָטָן מִשְׁתֵּה שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ:
 ו חוֹר | כְּרַפֵּס וּתְכֻלַּת אָחוּז בְּחַבְלֵי-בוּץ וְאַרְגָּמָן עַל-גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְטוֹת |
 זָהָב וְכֶסֶף עַל רִצְפַּת בַּהֲטָוֶשׁשׁ וְדָר וְסַחֲרָת:
 ז וְהַשְּׁקוֹת בְּכָלֵי זָהָב וְכֵלִים מְכֻלִּים שׁוֹנִים וַיֵּין מַלְכוּת רַב כִּיֹּד הַמֶּלֶךְ:
 ח וְהַשְׁתִּיָּה כֹדֶת אֵין אַנְס כִּי-כֵן | יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל-רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹן אִישׁ-וְאִישׁ:
 ט גַּם וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אֲחֻשׁוּרוֹשׁ:
 {ס}
- י בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב-הַמֶּלֶךְ בֵּינָן אָמַר לְמַהוּמָן בְּזָתָא חֲרַבּוֹנָא בְּגָתָא וְאַבְגָּתָא זָתָר
 וְכַרְכָּס שִׁבְעַת הַסָּרִיסִים הַמְּשָׁרְתִים אֶת-פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּרוֹשׁ:
 י"א לְהַבִּיא אֶת-וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָה לְפָנָי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהִרְאֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים
 אֶת-יְפֵיהֶם כִּי-טוֹבַת מְרָאָה הִיא:
 י"ב וְתַמָּאן הַמֶּלֶכָה וְשִׁתֵּי לָבוּא בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד הַסָּרִיסִים וַיִּקְצַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד
 וַחֲמָתוֹ בָּעָרָה בּוֹ:
 י"ג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַכְמֵי יָדַעֵי הָעַתִּים כִּי-כֵן דָּבַר הַמֶּלֶךְ לְפָנָי כָּל-יָדַעֵי דָת וְדִין:
 י"ד וְהַקָּרָב אֵלָיו כְּרִשְׁנָא שְׁתָר אַדְמָתָא תְרִשִׁישׁ מָרַס מְרַסְנָא מְמוּכָן שִׁבְעַת שָׂרֵי | פָּרַס
 וּמְדֵי רֵאִי פָנָי הַמֶּלֶךְ הַיִּשְׁבִּים רֵאשְׁנָה בַּמַּלְכוּת:
 ט"ו כָּדַת מַה-לַּעֲשׂוֹת בַּמֶּלֶכָה וְשִׁתֵּי עַל | אֲשֶׁר לֹא-עָשְׂתָה אֶת-מֵאֵמַר הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּרוֹשׁ
 בְּיַד הַסָּרִיסִים:
 {ס}
- ט"ז וַיֹּאמֶר מוֹמְכָן מְמוּכָן לְפָנָי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל-הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֲוֹתָה וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָה
 כִּי עַל-כָּל-הַשָּׂרִים וְעַל-כָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּרוֹשׁ:
 י"ז כִּי-יֵצֵא דְבַר-הַמֶּלֶכָה עַל-כָּל-הַנָּשִׁים לְהַבְּזוֹת בְּעֲלִיהֶן בְּעֵינֵיהֶן בְּאִמְרָם הַמֶּלֶךְ
 אֲחֻשׁוּרוֹשׁ אָמַר לְהַבִּיא אֶת-וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָה לְפָנָיו וְלֹא-בָאָה:
 י"ח וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאֲמַרְנָה | שָׂרוֹת פָּרַס-וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת-דְּבַר הַמֶּלֶכָה לְכָל שָׂרֵי
 הַמֶּלֶךְ וְכִדֵי בְּזִיוֹן וְקִצְף:

י"ט אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר-מַלְכוּת מִלְּפָנָיו וַיִּכְתֹּב בְּדַתִּי פָרֶס-וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לֹא-תָבוֹא
וְשִׁתִּי לְפָנָי הַמֶּלֶךְ אַחֲשׂוּרוּשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמָּנָה:
כ וְנִשְׁמַע פְּתִיגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה בְּכָל-מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל-הַנְּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן
לְמַגְדוֹל וְעַד-קָטָן:

כ"א וַיֵּיטֵב הַדְּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדַבַּר מְמוּכָן:

כ"ב וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל-מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְאֶל-עַם וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ לְהִיּוֹת
כָּל-אִישׁ שִׁרְר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כְּלָשׁוֹן עַמּוֹ:

{פ}

א אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר את-ושתי ואת אשר-עשתה ואת אשר-נגזר עליה:

ב ויאמרו נערי-המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה:
ג ויפקד המלך פקידים בכל-מדינות מלכותו ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים אל-יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן:

ד והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן:
{ס}

ה איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן-שמעי בן-קיש איש ימיני:
ו אשר הגלה מירושלים עם-הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך-יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל:

ז ויהי אמן את-הדסה היא אסתר בת-דודו כי אין לה אב ואם והנערה יפת-תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת:

ח ויהי בהשמע דבר-המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל-שושן הבירה אל-יד הגי ותלקח אסתר אל-בית המלך אל-יד הגי שמר הנשים:

ט ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את-תמרוקיה ואת-מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת-לה מבית המלך וישנה ואת-נערותיה לטוב בית הנשים:

י לא-הגידה אסתר את-עמה ואת-מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא-תגיד:
יא ובכל-יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית-הנשים לדעת את-שלום אסתר ומה-יעשה בה:

יב ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל-המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המור וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים:

יג ובזה הנערה באה אל-המלך את כל-אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד-בית המלך:

יד בפערב היא באה ובבקר היא שבה אל-בית הנשים שני אל-יד שעשגו סריס המלך שמר הפילגשים לא-תבוא עוד אל-המלך כי אם-חפץ בה המלך ונקראה בשם:

טו ובהגיע תר-אסתר בת-אביחיל דד מרדכי אשר לקח-לו לבת לבוא אל-המלך לא בקשה דבר כי אם את-אשר יאמר הגי סריס-המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל-ראיה:

טז ותלקח אסתר אל-המלך אחשורוש אל-בית מלכותו בחדש העשירי הוא-חדש טבת בשנת-שבע למלכותו:

יז ויאהב המלך את-אסתר מכל-הנשים ותשא-חן וחסד לפניו מכל-הבתולות וישם כתר-מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי:

י"ח ויעש המלך משתה גדול לכל-שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת פני המלך:

י"ט ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער-המלך:

כ אין אסתר מגדת מולדתה ואת-עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו:
{ס}

כ"א בימים ההם ומרדכי ישב בשער-המלך קצף בגתן ות'רש שני-סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשוורש:

כ"ב ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי:

כ"ג ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על-עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך:
{פ}

א אחר | הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את-המן בן-המדתא האגגי וינשאהו וישם את-כסאו מעל כל-השרים אשר אתו:

ב וכל-עבדי המלך אשר-בשער המלך כרעים ומשתחויים להמן כי-כן צוה-לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה:

ג ויאמרו עבדי המלך אשר-בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך:

ד ויהי באמרם כאמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי-הגיד להם אשר-הוא יהודי:

ה וירא המן כי-אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה:

ו ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבודו כי-הגידו לו את-עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשורוש עם מרדכי:

ז בחדש הראשון הוא-חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום | ליום ומחדש לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר:

{ס}

ח ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם-אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל-עם ואת-דתי המלך אינם עשים ולמלך אין-שנה להניחם:

ט אם-על-המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כפר-כסף אשקול על-ידי עשי המלאכה להביא אל-גנזי המלך:

י ויסר המלך את-טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן-המדתא האגגי צרר היהודים:

י"א ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך:

י"ב ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל-אשר-צוה המן אל אחשדרפני-המלך ואל-הפחות אשר | על-מדינה ומדינה ואל-שרי עם ועם מדינה

ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם בטבעת המלך:

י"ג ונשלוח ספרים ביד הרצים אל-כל-מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את-כל-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים-עשר

הוא-חדש אדר ושללם לבוז:

י"ד פתשגן הכתב להנתן דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים להיות עתדים ליום הזה:

ט"ו הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה:

{פ}

- א ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדלה ומרה:
- ב ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק:
- ג ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים:
- ד ותבואינה ותבואנה נערות אסתר וסריסה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל:
- ה ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה:
- ו ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך:
- ז ויגדלו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנני המלך ביהודיים ביהודים לאבדם:
- ח ואת פת שגן כתב הדין אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה:
- ט ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי:
- י ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי:
- י"א כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחייה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום:
- י"ב ויגידו למרדכי את דברי אסתר:
- {פ}
- י"ג ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים במקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות:
- י"ד ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי:
- ט"ו לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי:
- ט"ז ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוהה עליו אסתר:
- {ס}

א ויהי | ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על-כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית:

ב ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את-שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: {ס}

ג ויאמר לה המלך מה-לך אסתר המלכה ומה-בקשתך עד-חצי המלכות וינתן לך: ד ותאמר אסתר אם-על-המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל-המשתה אשר-עשיתי לו: ה ויאמר המלך מהרו את-המן לעשות את-דבר אסתר ויבא המלך והמן אל-המשתה אשר-עשתה אסתר:

ו ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה-שאלתך וינתן לך ומה-בקשתך עד-חצי המלכות ותעש: ז ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי:

ח אם-מצאתי חן בעיני המלך ואם-על-המלך טוב לתת את-שאלתי ולעשות את-בקשתי יבוא המלך והמן אל-המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך:

ט ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את-מרדכי בשער המלך ולא-קם ולא-זע ממנו וימלא המן על-מרדכי חמה:

י ויתאפק המן ויבוא אל-ביתו וישלח ויבא את-אהביו ואת-זרש אשתו: י"א ויספר להם המן את-כבוד עשרו ורב בניו ואת כל-אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על-השרים ועבדי המלך:

י"ב ויאמר המן אף לא-הביאה אסתר המלכה עם-המלך אל-המשתה אשר-עשתה כי אם-אותי וגם-למחר אני קרוא-לה עם-המלך:

י"ג וכל-זה איננו שנה לי בכל-עת אשר אני ראה את-מרדכי היהודי יושב בשער המלך: י"ד ותאמר לו זרש אשתו וכל-אהביו יעשו-עין גבה חמשים אמה ובבקר | אמר למלך:

ויתלו את-מרדכי עליו ובא-עם-המלך אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש העין:

{פ}

- א בליִלה הֵהוּא נִדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהֵבִיא אֶת־סֵפֶר הַזְּכוּרֹת דְּבַרֵי הַיָּמִים וַיְהִי נִקְרָאִים לְפָנָי הַמֶּלֶךְ:
- ב וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מֶרְדֵּכַי עַל־בְּגַתָּנָא וְתָרַשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמַרְי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ:
- ג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִה־נַּעֲשֶׂה יָקָר וַגְּדוּלָה לְמֶרְדֵּכַי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דְּבָר:
- ד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בַּחֲצֵר וְהָמָן בָּא לַחֲצֵר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לֵאמֹר לַמֶּלֶךְ לְתִלוֹת אֶת־מֶרְדֵּכַי עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הִכִּין לוֹ:
- ה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הָמָן עֹמֵד בַּחֲצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא:
- ו וַיָּבוֹא הָמָן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מִה־לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הָמָן בְּלִבּוֹ לְמִי יַחֲפֹץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי:
- ז וַיֹּאמֶר הָמָן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ:
- ח יָבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבִשְׁבוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן כְּתָר מַלְכוּת בְּרֵאשׁוֹ:
- ט וְנָתַן הַלְּבוּשׁ וְהַסּוּס עַל־יַד־אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים וְהַלְּבִישׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהִרְפִּיבֵהוּ עַל־הַסּוּס בְּרַחוּב הָעִיר וְקָרְאוּ לְפָנָיו כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ:
- י וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמָן מֵהָר קַח אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס כַּאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ וַעֲשֶׂה־כֵן לְמֶרְדֵּכַי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל־תִּפֹּל דְּבָר מִכָּל אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ:
- י"א וַיִּקַּח הָמָן אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס וַיִּלְבַּשׁ אֶת־מֶרְדֵּכַי וַיִּרְפִּיבֵהוּ בְּרַחוּב הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ:
- י"ב וַיָּשָׁב מֶרְדֵּכַי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהָמָן נִדְחַף אֶל־בֵּיתוֹ אָבֵל וְחַפּוּי רֹאשׁ:
- י"ג וַיְסַפֵּר הָמָן לְזָרֵשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֲהָבָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזָרֵשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזְרַע הַיְּהוּדִים מֶרְדֵּכַי אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְנַפְל לְפָנָיו לֹא־תוּכַל לוֹ כִּי־נַפְּוֹל תַּפְּוֹל לְפָנָיו:
- י"ד עוֹדֵם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּבְהִלוּ לְהֵבִיא אֶת־הָמָן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:

א וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן לְשִׁתּוֹת עִם-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה:
 ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מִה-שְּׁאֵלְתְּךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתַנְתֵּן
 לָךְ וּמִה-בִּקְשָׁתְךָ עַד-חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשִׂי:
 ג וְתַעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתֹאמֹר אִם-מְצָאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֶן-לִי
 נַפְשִׁי בְּשֵׂאלְתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי:
 ד כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבְדּוֹ וְאֵלֹהִים לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַרְנוּ הַחַרְשִׁיתִי
 כִּי אֵין הַצָּר שׁוּהָ בְּנֹזֶק הַמֶּלֶךְ:
 {ס}

ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאֵי-זֶה הוּא אֲשֶׁר-מָלְאוּ לְבוֹ
 לְעִשׂוֹת כֵּן:

ו וְתֹאמֶר-אֶסְתֵּר אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הָמֶן הָרַע הַזֶּה וְהַמֶּן נִבְעֵת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה:
 ז וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל-גִּנַּת הַבַּיִת וְהַמֶּן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל-נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר
 הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי-כָלְתָה אֵלָיו הָרַעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ:
 ח וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת וְהַמֶּן נִפְלַע עַל-הַמִּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת-הַמַּלְכָּה עַמִּי בַּבַּיִת הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הַמֶּן חָפוּ:
 {ס}

ט וַיֹּאמֶר חֲרַבּוֹנָה אֶחָד מִן-הַסְּרִיסִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה-הָעֵץ אֲשֶׁר-עָשָׂה הָמֶן לְמַרְדְּכָי
 אֲשֶׁר דָּבַר-טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ עָמַד בַּבַּיִת הָמֶן גְּבַהַ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ עָלָיו:
 י וַיִּתְּלוּ אֶת-הָמֶן עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הִכִּין לְמַרְדְּכָי וְחַמַּת הַמֶּלֶךְ שָׁכְכָה:
 {פ}

א ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את-בית המן צרר היהודיים היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי-הגידה אסתר מה הוא-לה:

ב ויסר המלך את-טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את-מרדכי על-בית המן:

{פ}

ג ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן-לו להעביר את-רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על-היהודיים:

ד ויושט המלך לאסתר את שרבט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך:

ה ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את-הספרים מחשבת המן בן-המדתא האגגי אשר כתב לאבד את-היהודים אשר בכל-מדינות המלך:

ו כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר-ימצא את-עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי:

{ס}

ז ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית-המן נתתי לאסתר ואתו תלו על-העיץ על אשר-שלח ידו ביהודיים ביהודיים:

ח ואתם כתבו על-היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי-כתב אשר-נכתב בשם-המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב:

ט ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בחדש השלישי הוא-חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל-אשר-צוה מרדכי אל-היהודים ואל האחשדרפנים ומהפחות ושרי המדינות אשר | מהדו ועד-כוש שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל-היהודים ככתבם וכלשונם:

י ויכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשתרנים בני הרמכים:

י"א אשר נתן המלך ליהודים | אשר בכל-עיר-ועיר להקהל ולעמד על-נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז:

י"ב ביום אחד בכל-מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר:

י"ג פתשגן הכתב להנתן דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים ולהיות היהודיים היהודים עתודים עתידים ליום הזה להנקם מאיביהם:

י"ד הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה:

{פ}

ט"ו ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בויץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה:

ט"ז ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר:

י"ז ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי-נפל פחד-היהודים עליהם:

א ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר-המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם:

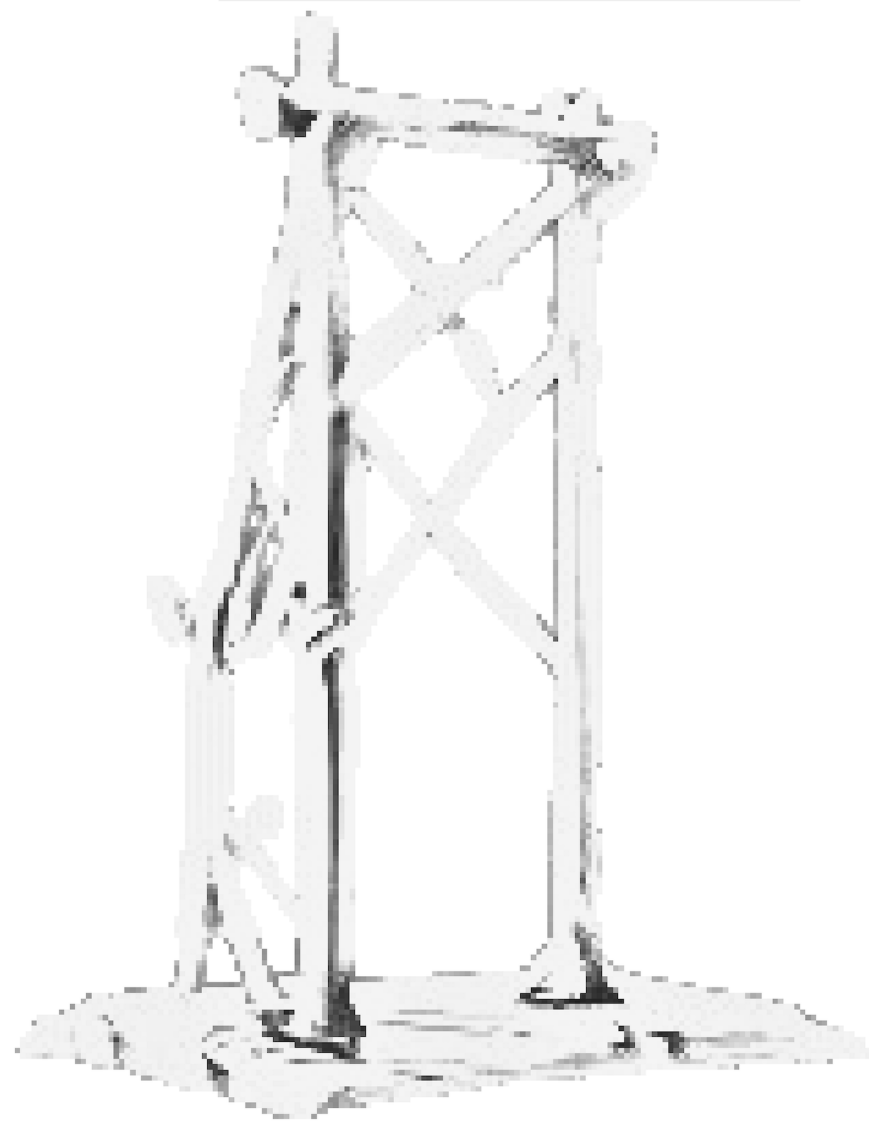
ב נקהלו היהודים בעריהם בכל-מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא-עמד לפניהם כי-נפל פחדם על-כל-העמים:

ג וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את-היהודים כי-נפל פחד-מרדכי עליהם:

ד כי-גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל-המדינות כי-האיש מרדכי הולך וגדול: {פ}

ה ויכו היהודים בכל-איביהם מכת-חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאייהם כרצונם:

ו ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש:

ז ואת | פרשנדתא

ואת | דלפון

ואת | אספתא:

ח ואת | פורתא

ואת | אדליא

ואת | ארידתא:

ט ואת | פרמשתא

ואת | אריסי

ואת | ארדי

ואת | ויזתא:

י עשרת בני המן בן-המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את-ידם:

יא ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך:

{ס}

יב ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני-המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה-שאלתך וינתן לך ומה-בקשתך עוד ותעש:

יג ותאמר אסתר אם-על-המלך טוב ינתן גם-מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני-המן יתלו על-העץ:

יד ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני-המן תלו:

טו ויקהלו היהודיים אשר-בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את-ידם:

טז ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו וועמד על-נפשם ונוח מאיביהם והרגו בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את-ידם:

י"ז ביום-שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה:
 י"ח והיהודיים והיהודים אשר-בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח
 בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה:

י"ט על-כן היהודים הפרושים הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר
 לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו:
 {פ}

כ וכתב מרדכי את-הדברים האלה וישלח ספרים אל-כל-היהודים אשר בכל-מדינות
 המלך אחשוורוש הקרובים והרחוקים:
 כ"א לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום-חמשה עשר בו
 בכל-שנה ושנה:

כ"ב כימים אשר-נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה
 ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו
 ומתנות לאביונים:

כ"ג וקבל היהודים את אשר-החלו לעשות ואת אשר-כתב מרדכי אליהם:
 כ"ד כי המן בן-המדתא האנגי צרר כל-היהודים חשב על-היהודים לאבדם והפיל פור
 הוא הגורל להמם ולאבדם:

כ"ה ובבאה לפני המלך אמר עם-הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר-חשב על-היהודים
 על-ראשו ותלו אתו ואת-בניו על-העץ:

כ"ו על-כן קראו לימים האלה פורים על-שם הפור על-כל-דברי האגרת הזאת
 ומה-ראו על-ככה ומה הגיע אליהם:

כ"ז קימו וקבל וקבלו היהודים | עליהם | ועל-זרעם ועל כל-הנלוים עליהם ולא יעבור
 להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל-שנה ושנה:

כ"ח והימים האלה נזכרים ונעשים בכל-דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר
 ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא-יסוף מזרעם:
 {ס}

כ"ט ותכתב אסתר המלכה בת-אביחיל ומרדכי היהודי את-כל-תקף לקים את אגרת
 הפורים הזאת השנית:

ל' וישלח ספרים אל-כל-היהודים אל-שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשוורוש
 דברי שלום ואמת:

ל"א לקים את-ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר
 המלכה וכאשר קימו על-נפשם ועל-זרעם דברי הצמות וזעקתם:

ל"ב ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר:
 {פ}

א וַיִּשֶׁם הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁרֶשׁ אַחְשֵׁרוּשׁ ׀ מִסַּעַל־הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם:
ב וְכָל־מַעֲשֵׂה תַקְפּוֹ וְגַבְוֹרָתוֹ וּפְרָשֵׁת גְּדֻלַּת מְרָדְכַי אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ הֵלֹא־הֵם פְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדֵי וּפְרָס:
ג כִּי ׀ מְרָדְכַי הִיְהוּדֵי מִשְׁנֵה לְמַלְכֵי אַחְשֵׁרוּשׁ וְגָדוֹל לְיִהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אֶחָיו דִּרְשׁ טוֹב
לְעַמּוֹ וְדַבֵּר שְׁלוֹם לְכָל־זֶרְעוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, (הָאֵל)
הָרַב אֶת רִיבֵנו וְהַדִּין אֶת דֵּינֵנו וְהַנּוֹקֵם אֶת
נַקְמָתֵנו וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ
וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנִּפְרָע
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ:

שׁוֹשֶׁנֶת יַעֲקֹב צָהֳלָה וְשָׁמְחָה בְּרֵאוֹתָם יַחַד תְּכַלֵּת
מִרְדְּכָי:

תְּשׁוּעָתָם הָיִיתָ לְנִצָּחַ. וְתַקְוָתָם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר:
לְהוֹדִיעַ שְׁכָל קוֹיָךְ לֹא יִבְשׁוּ. וְלֹא יִכָּלְמוּ לְנִצָּחַ
כָּל הַחֹסִים בְּךָ:
אֲרוֹר הָמָן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְדֵי.
בְּרוּךְ מִרְדְּכָי הַיְהוּדִי. אֲרוּרָה זֵרֶשׁ אִשְׁתֵּי מִפְּחִידֵי.
בְּרוּכָה אֶסְתֵּר בַּעֲדֵי. אֲרוּרִים כָּל הָרָשָׁעִים.
בְּרוּכִים כָּל הַצְּדִיקִים. וְגַם חַרְבוּנָה זְכוּר לְטוֹב: